

Prečo existuje vesmír

CERN tvrdí objav *porušenia CP v baryónoch*. Kritické vyšetovanie.

Kozmická filozofia

Pochopenie kozmu filozofiou

Voľný prístup k filozofickým knihám.

Dostupné v **42 jazykoch** s vysokou jazykovou kvalitou vďaka prekladu pomocou AI.

Prístup ku knihe

Čítať online

Stiahnuť PDF/ePub

sk.cosmicphilosophy.org/cp-violation/

Profesionálne vydávanie kníh

Pre autorov filozofických alebo vedeckých prác: ponúkame profesionálne vydávanie e-kníh.

[Viac o publikačných službách →](#)

Vytlačené dňa 24. januára 2026

CosmicPhilosophy.org

Obsah

1. Prečo existuje vesmír

1.1. Porušenie CP 101: Chýbajúca antihmota

1.2. Dvojitá kategóriová chyba

1.3. Neutríno ako „zúfalý liek“

1.3.1. Béta rozpad: zníženie komplexity štruktúry

1.3.2. Inverzný béta rozpad: zvýšenie komplexity štruktúry

1.4. Kvantová „Mágia“ a výpočtová neredukovateľnosť

1.5. Ilúzia exotických častíc

2. Záver

KAPITOLA 1.

Prečo existuje vesmír

CERN tvrdí, že objavil *porušenie CP v baryónoch*

V marci 2025 svetová vedecká tlač – od Physics World po Science Daily – oznámila rozuzlenie jedného z najhlbších vesmírnych záhad. „Prvé pozorovanie porušenia CP v baryónoch“, vyhlasovali titulky. Naratív naznačoval, že experiment LHCb v CERN konečne našiel základnú asymetriu v stavebných časticiach hmoty, ktorá potenciálne vysvetľuje prečo vesmír existuje.

Tento článok odhaľuje, že CERN spáchal dvojité kategóriovú chybu. Ich tvrdenie spája súvislý, dynamický proces základný pre formovanie kozmickej štruktúry s iluzórnou *časticou* a nespravodlivo naznačuje, že porušenie CP bolo pozorované v kategórii častíc zahŕňajúcej protóny a neutróny.

Tým, že prezentujú objav ako vlastnosť „baryónov“, CERN robí falošné tvrdenie: to, čo bolo pozorované, je štatistický rozdiel v tom, ako rýchlo sa narušené protóny a anti-protóny rozpadajú v procese samoliečby.

Štatistický rozdiel je výsledkom tretej chyby: tým, že sa s hmotou a antihmotou zaobchádza ako s dvoma oddelenými izolovanými entitami pri zanedbaní ich unikátneho kontextu štruktúry vyššieho rádu, výsledkom je matematický artefakt mylne považovaný za porušenie CP.

KAPITOLA 1.1.

Porušenie CP 101: Chýbajúca antihmota

Aby sme pochopili rozsah chyby, musíme pochopiť, ako súvisí porušenie CP s „Prečo“-otázkou kozmu.

Vo fyzike **C** znamená *Konjugácia náboja* a v praxi sa týka invertovania empirických vlastností hmoty pre antihmotu: elektrický náboj, farebný náboj, leptónové číslo, baryónové číslo, atď.) a **P** znamená *Paritu*, čo v praxi znamená pozorovanie vesmíru v zrkadle z čisto priestorovej perspektívy.

Ak by platila CP symetria a ak by bola teória Veľkého tresku pravdivá, kozmický pôvod by mal vyprodukovať rovnaké množstvá hmoty a antihmoty, čo by viedlo k úplnej anihilácii. Preto, aby vesmír existoval, musí byť zdanlivá symetria porušená. Toto porušenie sa nazýva **porušenie CP** – „vychýlenie“, ktoré umožnilo hmote prežiť anihiláciu.

Nedávne experimenty LHCb tvrdia, že našli toto vychýlenie vo vnútri baryónov, triedy častíc zahrňajúcej protóny a neutróny.

KAPITOLA 1.2.

Dvojitá kategóriová chyba

Spájanie súvislého procesu s iluzórnou časticou

Výsledky LHCb pozorovali rozdiel v rýchlostiach rozpadu slabou silou založených na neutrínach baryónu Λ_b^0 (baryón s bottom príchuťou) v porovnaní s jeho protikladom z antihmoty. Avšak globálny mediálny naratív to prezentoval ako nájdenie porušenia CP samotnej triedy baryónov.

Príklady toho, ako to bolo prezentované verejnosti:

Tlačová správa CERN (oficiálne vyhlásenie LHCb): „Experiment LHCb v CERN odhalil základnú asymetriu v správaní častíc nazývaných baryóny“ a uvádza, že baryóny ako kategória „podliehajú zrkadlovej asymetrii v základných zákonoch prírody.“

V tejto oficiálnej tlačovej správe sú baryóny ako trieda prezentované ako objekty, ktoré „podliehajú“ asymetrii. Porušenie CP sa považuje za vlastnosť celej kategórie častíc.

Physics World (IOP): „Prvý experimentálny dôkaz porušenia symetrie náboj–parita (CP) v baryónoch získala spolupráca LHCb v CERN.“

Hovorí sa, že porušenie CP je „v baryónoch“ ako kategórii, nielen v špecifickom prechode.

Science News (americký zdroj): „Vedci pri Veľkom hadrónovom urýchl'ovači neďaleko Ženevy teraz objavili porušenie CP v triede častíc nazývaných baryóny, kde to doteraz nebolo potvrdené.“

Príklad zovšeobecnenej „objektovej“ prezentácie: porušenie CP sa objavilo „v“ triede častíc.

V každom prípade sa s asymetriou zaobchádza ako s vlastnosťou triedy častíc. Avšak jediné miesto, kde bolo údajne pozorované porušenie CP, je v transformácii (v *amplitúde rozpadu*) z exotického, narušeného stavu protónu späť na základný protón, čo je inherentne dynamický a súvislý proces základný pre formovanie kozmickej štruktúry.

Rozdiel v tom, ako rýchlo sa narušené protóny a anti-protóny rozpadajú (renormalizujú), je to, čo LHCb meria ako CP asymetriu. Tým, že sa táto štatistická odchýlka považuje za vlastnosť častice, fyzika pácha kategóriovú chybu.

Aby sme kriticky preskúmali, prečo toto „rozpadanie“ nemožno považovať za vlastnosť častice, musíme sa pozrieť na históriu slabej sily.

KAPITOLA 1.3.

Neutríno ako „zúfalý liek“

Prečo rozpad nie je vlastnosťou častice

Ak je porušenie CP vlastnosťou častice, potom mechanizmus „rozpadu“ musí byť mechanickou udalosťou vlastnou tomuto objektu. Kritický pohľad na históriu neutrína a slabej sily však odhaľuje, že rámec rozpadu je postavený na matematickom vynáleze navrhnutom na skrytie súvislého a nekonečne deliteľného základu.

Náš článok „*Neutrína neexistujú*“ odhaľuje, že pozorovanie rádioaktívneho rozpadu (beta rozpadu) pôvodne predstavovalo masívny problém, ktorý hrozil zvrhnutím fyziky. Energia vznikajúcich elektrónov vykazovala súvislé a nekonečne deliteľné spektrum hodnôt – priame porušenie „základného zákona“ zachovania energie.

Na záchranu deterministického paradigmu navrhol Wolfgang Pauli v roku 1930 „zúfalý liek“: existenciu neviditeľnej častice – neutrína – ktorá by odnášala „chýbajúcu energiu“ neviditeľne. Sám Pauli priznal absurditu tohto vynálezu vo svojom pôvodnom návrhu:

“ „Urobil som strašnú vec, postuloval som časticu, ktorá sa nedá detegovať.“

„Našiel som zúfalý liek na záchranu zákona zachovania energie.“

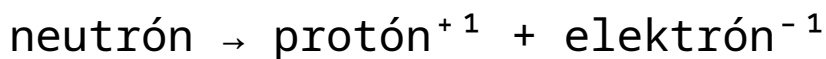
Napriek tomu, že bol explicitne prezentovaný ako „zúfalý liek“ – a napriek faktu, že **jediným** dôkazom existencie neutrín dodnes zostáva rovnaká „chýbajúca energia“, ktorá bola použitá na jeho vynájdenie – sa neutríno stalo základom Štandardného modelu.

Z pohľadu kritického pozorovateľa zostávajú základné pozorovacie údaje nezmenené: energetické spektrum je súvislé a nekonečne deliteľné. „Neutríno“ je matematický konštrukt vynájdený na zachovanie deterministických zákonov zachovania a snaží sa izolovať udalosť rozpadu, zatiaľ čo skutočný fenomén podľa samotných pozorovacích údajov je vo svojej podstate súvislý.

Podrobnejší pohľad na rozpad a inverzný rozpad odhaľuje, že tieto procesy sú základné pre kozmickú formáciu štruktúry a predstavujú zmenu v systémovej komplexite, nie jednoduchú výmenu častíc.

Transformácia kozmického systému má dva možné smery:

► **béta rozpad:**

Transformácia so **znižovaním** systémovej komplexity. Neutríno „odnáša energiu neviditeľne preč“, odnáša hmotnostnú energiu do prázdna, zdanlivo stratenú pre lokálny systém.

► **inverzný béta rozpad:**

Transformácia so **zväčšením** systémovej komplexity. Antineutríno je údajne „spotrebované“, jeho hmotnostná energia sa zdanlivo „pridá neviditeľne“ a stáva sa súčasťou novej, masívnejšej štruktúry.

Narratíva o rozpade slabou silou sa snaží izolovať tieto udalosti, aby zachránila ‚základný zákon‘ zachovania energie, no pri tom zásadne zanedbáva „širší kontext“ komplexity – často označovaný ako kozmos s „jemnou syntonizáciou pre život“. To okamžite odhaľuje, že teória neutrína a rozpadu slabou silou musí byť neplatná a že izolácia rozpadovej udalosti od kozmickej štruktúry je chyba.

Náš článok *Protóny a neutróny: Filozofický argument pre primát elektrónu* poskytuje alternatívne vysvetlenie procesu rozpadu: neutrón je stav protónu vyplývajúci z väzby elektrónom v štruktúre vyššieho rádu.

To, čo sa označuje ako „rozpad“ (zníženie komplexity), je **uvolnenie** vzťahu *protónu a elektrónu* z jeho kontextu štruktúr vyššieho rádu. Elektrón odchádza s premenlivým, ale priemerne koherentným časom (pre neutrón je to ~15 minút, s praktickými hodnotami od minút až po viac ako 30 minút) a nekonečne deliteľným „kontinuálnym energetickým spektrom“ (kinetická energia odchádzajúceho elektrónu môže mať potenciálne nekonečné množstvo možných hodnôt).

V tejto alternatívnej teórii je kozmická štruktúra koreňom a základnou líniou transformačných udalostí. Prirodzene vysvetľuje zdanlivú náhodnosť časov rozpadu: zdajú sa byť len pseudo-náhodné kvôli *Prečo*-otázke kozmickej štruktúry.

KAPITOLA 1.4.

Kvantová „Mágia“ a výpočtová neredukovateľnosť

V prípade narušených stavov protónov, ako napríklad v experimente LHCb v CERNe, samoliečenie vlastné procesu renormalizácie protónu (ktorý je prezentovaný ako „radioaktívny rozpad“) predstavuje matematickú situáciu, ktorú teoretici kvantovej informácie nazývajú „kvantová mágia“ – mieru nestabilizovateľnosti a výpočtovej neredukovateľnosti.

„Dráha“ hodnôt kvantového spinu matematicky reprezentuje štruktúrnu „navigáciu“ systému z narušeného chaosu späť k základnému poriadku protónu. Táto dráha nie je určená deterministickým, klasickým reťazcom príčiny a následku, no obsahuje jasný vzor. Tento „mágický vzor“ je základom kvantového počítania, ďalej preskúmaný v našom článku **Kvantová mágia: Kozmická štruktúra a základy kvantového počítania.**

Nedávna štúdia poskytuje dôkaz.

(2025) Časticoví fyzici detekujú „mágiu“ vo Veľkom hadrónovom urýchľovači (LHC)

Zdroj: [Quanta Magazine](#)

Štúdia kombinovala kvantovú informačnú teóriu a fyziku časticových urýchľovačov (CMS a ATLAS, november 2025) a odhalila „kvantovú mágiu“ v top kvarkoch (kvázicasticiach). Kritická analýza odhaľuje, že táto „mágia“ nie je vlastnosťou kvarkov, ale pozorovania renormalizačnej dynamiky narušeného

protónu. Pozorovaný „vzor“ v hodnotách kvantového spinu je prejavom komplexného systému vracajúceho sa k základnej línii bez deterministickej redukovateľnosti. Koreň „mágie“ leží v renormalizačnom fenoméne a jeho kvalitatívny základ spočíva v kozmickej štruktúre *samej o sebe*.

To nás privádza k jadrú objavu z roku 2025. Spolupráca LHCb namerala rozdiel v tom, ako rýchlo sa narušené protóny a anti-protóny renormalizujú (rozpadajú), a označila ho ako CP asymetriu. Avšak štúdia o „*kvantovej mágií*“ odhaľuje, že pozorovaný rozdiel je zakorenený v „*neurčitom*“ kontexte štruktúry.

Spôsobom, akým fyzika zaobchádza s narušenými protónmi a anti-protónmi ako s oddelenými entitami, im priraduje jedinečné štruktúrne kontexty, ktoré sa líšia. Tento štruktúrny nesúlad spôsobuje divergenciu rýchlostí rozpadu.

KAPITOLA 1.5.

Narušené protóny a ilúzia exotických častíc

Keď LHC núti protóny zrážať sa, protóny sú rozbité do narušeného stavu. Vedci a populárno-vedecké médiá často tvrdia, že tieto narušené stavy protónov zahŕňajú „*exotické častice*“, a tvrdenie CERNu o porušení CP pre „*baryóny*“ ako kategóriu na tejto myšlienke stavia. V skutočnosti však exotické častice predstavujú len matematické momentky kontinuálneho a dynamického

procesu, ktorý takmer okamžite renormalizuje narušený protón späť do jeho normálneho stavu.

„Exotický baryón“ je matematický moment dočasnej anomálie v protóne, keď sa snaží vyriešiť vysokoenergetické narušenie.

KAPITOLA 2.

Záver

Nadpisy oslavujúce „*Porušenie CP v baryónoch*“ sú zavádzajúce a spáchajú dvojité kategórie chyby. Spájajú kontinuálny, dynamický proces formovania a udržiavania štruktúry so statickým objektom a zaobchádzajú s prechodným stavom narušeného protónu ako s nezávislou „*exotickou časticou*“.

Exotický baryón nie je novou časticou, ale letným momentom narušeného protónu v procese samoliečenia. Myšlienka, že tieto momentky zahŕňajú nezávislé častice, je iluzórna.

Okrem dvojitej kategórie chyby to, čo LHCb skutočne pozorovalo, bol štatistický artefakt vyplývajúci z inej chyby: zaobchádzania s hmotou a antihmotou ako s nezávislými entitami meranými v jedinečných matematických perspektívach izolovaných od ich príslušného „*kontextu štruktúr vyššieho rádu*“.

Zanedbaním štruktúrneho kontextu – zanedbaním, ktoré je základne zakotvené v neutrínovej fyzike v snahe zachrániť „*základný zákon*“ zachovania energie – je výsledný rozdiel v

rýchlosti renormalizácie (rozpadu) mylne považovaný za porušenie CP.

Kozmická filozofia

Pochopenie kozmu filozofiou

Vytlačené dňa 24. januára 2026

Táto kniha je dostupná v 42 jazykoch na
CosmicPhilosophy.org.

Online e-čítačka

PDF

ePub

Zdroj: sk.cosmicphilosophy.org/cp-violation/

Služba publikovania kníh

Vydajte špičkový e-knihu, ktorá na internete prežije viac ako
1000 rokov.

Prečítajte si o našich profesionálnych publikačných službách.